

367. Благородия-те, кои-то са восприимателни и сладкорѣчиви, придобиватъ двѣ добрини: една-та содѣлвати по свѣтло своето благородіе, и друга-та що получаватъ честь, и слава по голѣма огъ челоуѣцы-те.

368. Совершенство-то на челоуѣка со-стонся въ тры нѣща: въ да сохрѣнява вѣр-ность-та си, и въ да е терпѣливъ въ злопо-лучіе-то си; и въ да ся управлява разумно.

269. Толкова е питовна камила-та (вел-блюдъ), щото едно дѣтенце може да я води за водило-то до сто милы далѣко; обаче ако бы дѣте-то да я заводи въ единъ опасенъ путь, тя ся запира, и не слуша вече. Това обяснява намъ, какъ трѣба да оставиме слад-кость-та, когда е нужна жестокость-та.

370. Понеже свѣта не е друго, развѣ едно приминуваніе, трѣба поне да ходиме та-ка, щото наши-те послѣдователи да казватъ добро за насъ.

371. Единъ господарь, кой-то не има правда, е като една рѣка, коя-то не има вода.

372. Както многовидни-те ястія са без-полѣзни едному болному, така и вси-те совѣ-тованія, увѣщанія, и поученія не ползуютъ оногова, кой-то е ослѣпленъ отъ любовь камъ свѣтски-те работы.